

Sygn. akt IV KK 154/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 kwietnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Kala (przewodniczący)

SSN Małgorzata Gierszon

SSN Piotr Mirek (sprawozdawca)

Protokolant Małgorzata Gierczak

w sprawie **S. P.**

ukaranego z art. 94 § 1 k.w.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k. w zw. z art. 112 k.p.w.

w dniu 26 kwietnia 2018 r.,

kasacji, wniesionej na korzyść ukaranego przez Prokuratora Generalnego

od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w B. z dnia 1 września 2016 r.,

sygn. akt VIII W .../16,

1. uchyla zaskarżony wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze oraz środka karnym i w tym zakresie przekazuje sprawę Sądowi Rejonowemu w B. do ponownego rozpoznania,

2. wydatkami postępowania kasacyjnego obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Wyrokiem nakazowym z dnia 1 września 2016 r., sygn. akt VIII W/16, Sąd Rejonowy w B. uznał S. P. za winnego popełnienia wykroczenia z art. 94 § 1 k.w. i

za to na podstawie art. 94 § 1 k.w. w zw. z art. 20 § 1 k.w. i art. 21 § 1 k.w. wymierzył mu karę 1 miesiąca ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym. Na podstawie art. 94 § 3 k.w. w zw. z art. 29 § 1 i 2 k.w. orzekł także środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 1 roku. Wyrok ten uprawomocnił się.

Kasację na korzyść skazanego wniósł od tego wyroku Prokurator Generalny, zarzucając rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa karnego materialnego, a mianowicie art. 94 § 1 k.w., polegające na wymierzeniu S. P. w punkcie 1 części dyspozytywnej orzeczenia na podstawie art. 94 § 1 k.w. w zw. z art. 20 § 1 k.w. oraz art. 21 § 1 k.w. kary 1 miesiąca ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie, podczas gdy wykroczenie określone w dyspozycji art. 94 § 1 k.w. zagrożone jest wyłącznie sankcją w postaci kary grzywny.

W konkluzji kasacji Prokurator Generalny wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie w tym zakresie sprawy Sądowi Rejonowemu w B. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniesiona kasacja okazała się oczywiście zasadna i w związku z tym podlegała uwzględnieniu na posiedzeniu, o jakim mowa w art. 535 § 5 k.p.k. w zw. z art. 112 k.p.w.

Wykroczenie z art. 94 § 1 k.w., którego popełnienie zostało przypisane S. P., zagrożone jest wyłącznie karą grzywny. Oczywistym jest zatem, że wymierzenie mu nieprzewidzianej w ustawowym zagrożeniu za to wykroczenie kary ograniczenia wolności stanowi rażące naruszenie przepisów prawa materialnego, które miało istotny wpływ na treść orzeczenia.

W tej sytuacji koniecznym stało się uwzględnienie kasacji i uchylenie wyroku Sądu Rejonowego w zaskarżonej części.

Choć w kasacji wskazano, że zakresem zaskarżenia obejmuje ona orzeczenie o karze zawarte w pkt 1 części dyspozytywnej wyroku, to nie ulega wątpliwości, że kasacja wywiedziona przez Prokuratora Generalnego dotyczy również zawartego w pkt 2 rozstrzygnięcia o środku karnym. W myśl zasady

określonej w art. 447 § 2 k.p.k. w zw. z art. 109 § 2 k.p.k. zaskarżenie wyroku co do kary oznacza zaskarżenie go również w zakresie orzeczenia o środkach karnych. W konsekwencji uwzględnienie kasacji co do rozstrzygnięcia dotyczącego kary pociągnęło za sobą konieczność uchylenia także rozstrzygnięcia o środku karnym – orzeczonem na okres 1 roku zakazie prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym. W tym też zakresie sprawa została przekazana Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

O wydatkach związanych z rozpoznaniem kasacji Prokuratora Generalnego orzeczono na podstawie art. 638 k.p.k. w zw. z art. 119 k.p.w.

kc